

دوشنبه **•** ۳ اسفند ۱۳۹۴ **•** سال سیزدهم **•** شماره ۲۵۲۷ **•** ۹

	روزنامه شرق
هنر	
زمانی که هنوز ننوشته‌ای	صفحه ۱۰
سکانس‌های «زمستان»	صفحه ۱۱
یک کوبایی تبار با استراژی آمریکایی	صفحه ۱۲

جعبه جادو

رضا فیاضی در گفت‌وگو با «شرق»

اتفاق ناگوار من و هم‌نسلانم

یکی از قدیمی‌ترین برنامه‌های تلویزیون؛ «سیمای خانواده» مدتی است با تغییراتی روی آنتن می‌رود؛ از تغییرات در فرم اجرا، گرافیک و ساختار گرفته تا تغییر عنوان برنامه به «خانواده یک». از همین‌رو چهره‌های متفاوتی بخش‌های مختلف و متنوعی را در این برنامه عهده‌دار هستند. یکی از این چهره‌ها رضا فیاضی است که ویژه‌برنامه‌ای را در روزهای پنجشنبه تحت عنوان «کیوسک» اجرا می‌کند و به مسائل فرهنگی و صحبت پیرامون آنها می‌پردازد. به همین بهانه با او گفت‌وگوی کوتاهی کردیم که در ادامه می‌خوانید.

❧ شما با مقوله اجرا بیگانه نیستید، حتی سال‌ها قبل در کنار بازیگری، کهنکاه برنامه‌های ترکیبی اجرا می‌کردید و این روزها با «کیوسک» در شبکه یک دیده می‌شوید. ایده ساخت این برنامه و موضوعاتی که در آن مطرح می‌شود، اتفاق خوبی است اما تصور می‌کنم به دلیل زمان بخشش مخاطب محدودتری دارد. نظر شما چیست؟

به ابتدای سؤال شما اشاره می‌کنم که به مقوله اجرای من اشاره کردید. همان‌طور که گفتید من اجراء در تلویزیون را چندین‌بار تجربه کرده‌ام. اولین‌بار هم زمانی بود که شبکه پنج به‌تازگی افتتاح شده بود و برنامه‌ای به کارگردانی شهرام اسدی روی آنتن می‌رفت که من مجری برنامه بودم. از آن زمان به‌بعد برنامه‌های زیادی برای اجرا به من پیشنهاد شد. اما من بازیگرم. به‌همین‌دلیل تنها در شرایطی که زمانم اجازه می‌داد برخی از این برنامه‌ها را که نسبت به آنها علاقه‌مندی هم داشتم می‌پذیرفتم. در تمام این سال‌ها کارگردانی، بازیگری و نوشتن که علایق همیشگی‌ام هستند را دنبال کردم و همیشه دوست داشتم کارهای متفاوتی برای بچه‌ها انجام بدهم. اما متأسفانه اجازه داده نشد. درست مثل شرایط بازیگری که سه، چهارسالی است برای من به‌گونه دیگری رقم می‌خورد. زمانی من یکی از بازیگران پرکار تلویزیون بودم، اما چندسالی است که این‌طور نیست و این اتفاق ناگواری است که برای من و هم‌نسلان من اتفاق می‌افتد. متأسفم که برخی از اتفاقات غیرمتعارف در سینما و تلویزیون معادلات مرسوم را بر هم زده است و با رویدادکردن پول می‌توان بازیگر شد. به دلیل شرایطی که گفتم، وقتی با پیشنهاد اجرای برنامه کیوسک روبه‌رو شدم که به‌نوعی پاسخ به علاقه‌مندی‌های من هم بود، اجرای این برنامه را پذیرفتم. به‌هرحال همه می‌دانیم که تلویزیون به‌لحاظ اقتصادی شرایط مطلوبی ندارد و این برنامه هم به‌عنوان یکی از برنامه‌های رسانه ملی با این شرایط دست‌به‌گریبان است اما خوشحالم که در این برنامه می‌توان از اتفاقات خوب و فرهنگی صحبت کرد. البته در مورد زمان پخش برنامه با شما موافقم. ساعت پخش برنامه درحال‌حاضر به‌گونه‌ای است که تعداد افراد کمتری آن را می‌بینند و به‌نظر من باکس شب برای پخش این برنامه بهترین اتفاق است.

❧ در صحبت‌هایتان به این موضوع اشاره کردید که اجازه داده نشد بسیاری از ایده‌های شما در تلویزیون به مرحله اجرا برسد. چرا؟

نمی‌دانسم. هیچ خطرقرمی مبنی‌بر اینکه کار نکتم برای من وجود نداشته و ندارد. طرح‌های زیادی برای بچه‌ها داشتم و هرکدام از آنها می‌توانست برنامه‌های موفقی برای طیف کودک شود. حتی دوره‌ای با مجید قنات به‌دنبال عملی‌کردن این طرح‌ها بودیم. مثلاً طرح برنامه‌ای را با تلویزیون در میان گذاشتیم که موقعیت کودک در خانواده را آسیب‌شناسی کنیم و دکتر عیسی جلالی میهمان این برنامه باشد و هربار تربیت کودک در خانواده و مواردی که به کودک مربوط می‌شود را مطرح کند و در نهایت این ایده به مرحله اجرا نرسید و از این بابت بسیار متأسفم. بااین‌حال این چندسال که در مدیوم تصویر کمتر دیده شدم، کارهای ادبی انجام دادم و چند رمان از جمله «مردی با لاک قرمز» و چند مجموعه شعر از من منتشر شد. اما واقعیت تلخ زندگی این است که خیلی نمی‌توان در درآمد حاصل از کار ادبی روزگار گذراند و جواب‌گوی اقتصاد خانواده من نیست.

❧ به‌رحال خاستگاه شما تلویزیون است و با این مدیوم آشناتر هستید، شرایط حال‌حاضر تلویزیون را چطور ارزیابی می‌کنید؟

متأسفانه در سال‌های اخیر تعدد شبکه‌های تلویزیونی ما بیشتر شده است بدون اینکه خوراک لازم برای سرگرم‌کردن مخاطب را داشته باشیم. عملاً با این تعداد شبکه، باید فعالیت هنرمندان هم بیشتر شود اما متأسفانه تولید نیست. در حال‌حاضر پولی که از دو، سه‌سال قبل از پروژه‌های سینمایی طلب داشتم هنوز داده نشده است. نه‌تنها من، بلکه این شرایطی است که بسیاری از هنرمندان به آن گرفتار هستند و واقعا نمی‌دانم باید با این شرایط چطور کنار آمد؟

❧ برگردیم به برنامه «کیوسک». آیا طرحی برای انتقال برنامه به باکس شب هست یا تغییراتی در برنامه ایجاد خواهد شد؟

فصل اول این برنامه تا اردیبهشت‌ماه سال آینده روی آنتن خواهد بود و امیدوارم به شرط ادامه‌دارشدن اتفاقات بهتری بیفتد. خوشبختانه تا به امروز عکس‌العمل‌ها نسبت به برنامه خوب بوده و به نظر من جای خالی چنین برنامه‌هایی در تلویزیون احساس می‌شود. ترویج فرهنگ کتاب‌خوانی از آن دست مواردی است که باید جدی گرفته شود. بخش موسیقی نیز از دیگر قسمت‌هایی است که بازخوردهای خوبی میان مردم داشته و امیدوارم در ادامه بتوانیم بیشتر درباره شاهکارهای ادبی دنیا صحبت کنیم. البته امیدوارم بتوانیم بدون هیچ خطرقرمزی از میهمانان بیشتری برای حضور در برنامه دعوت کنیم. بارها شعر آقا شاملو در تلویزیون اجرا شده است. یکی از معروف‌ترین آنها با صدای زنده‌یاد شکیبایی اجرا شده است اما نمی‌توان اسم او را در تلویزیون گفت یا سیخ‌علی صالحی وزنه‌ای در ادبیات ایران است و دیگر شاعرانی که محدودیت‌هایی برای نفراتش را دوسال در حالت تعلیق و انتظار نگاه دارد.

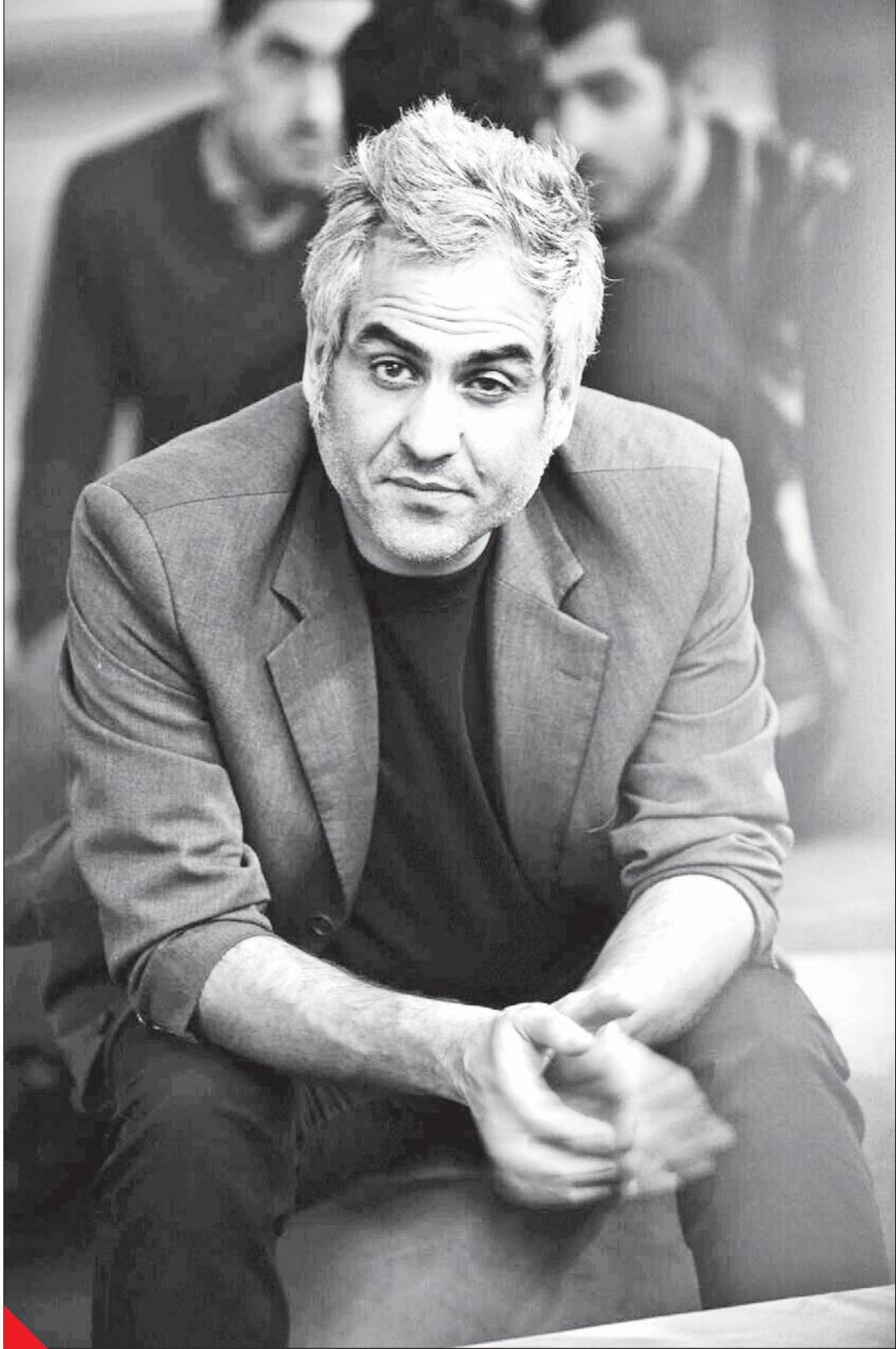
نگاه

نامه‌ای به وزیر

پایتخت و یک تالار مشترک برای همه ایران

نیما حسندخت

وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی ایران، جناب آقای علی جنتی؛ سلام، نگارنده این نامه یکی از اعضای تئاتر ایران‌زمین است که در استان گیلان، شهر لاهیجان، به‌مدت یک ربع قرن مشغول فعالیت تئاتری است. نامه‌ای که خطاب به شماست اگرچه توسط یک شخص به نگارش درآمده است اما شخصی نیست و برآمده از نیاز مبرم، منطقی اما برآوردننشده تئاتری‌های این سرزمین در هیچ‌گاه از تاریخ است که به‌ناگزیر در این مجال کلماتش از قلمی کم‌جان تراوش می‌کند. به امید آنکه خوانده شود و اگر امکانی برای تحقیق ایده‌اش بود اجابت شود. سال‌هاست کلیت اعضای تئاتری که در پهنه این مرز پرگهر مشغول عرق‌ریزی تن‌جواند به لفظ و معنا «شهرستانی‌ها» نام گرفته‌اند. اگر با نگاهی گذرا به بیانیه‌های هیات‌های گوناگون داوری که در طول این سال‌ها در جشنواره‌های تئاتر استانی و منطقه‌ای به کار ارزش‌گذاری و قضاوت اشتغال داشتند بنگرید، در عموم آنها «شهرستانی‌ها» به فقر آموزش، کم‌دانشی و ضعف در اجراهای تئاتری متمم شده‌اند. بولتن‌های جشنواره‌های تئاتری استان در طول این سالیان انباشته است از تیرهایی که خیر مرگ تئاتر در شهرستان را به «شهرستانی‌ها» و مسئولان رده‌بالای تئاتر گزارش می‌دهند. اما جشنواره‌های تئاتر تنها بخش اندکی از توان‌های بالفعل تئاتر در شهرها هستند. در حقیقت شاکله اصلی برای شناخت و تعیین سنجش درست تئاتر براساس موانع علمی در اجراهای عمومی و در بازخورد و تعامل با عموم مردم است که شکل می‌گیرد؛ اجراهایی که در طول فصل سال در جریان است و تنها بخشی از آنها به دلایل گوناگون به جشنواره‌ها راه پیدا می‌کنند. بنابراین جشنواره‌ها شاخص خوب و دقیقی از جهت ارزش‌گذاری کلی برای سنجش وضعیت تئاتر یک منطقه نیستند. اما متأسفانه سال‌هاست که ما را با چنین عینک دودگرفته و مهممی می‌بینند و در نهایت قضاوت نادرستی می‌کنند و براساس همان قضاوت ناعادلانه بودجه‌های بسیار اندکی به جامعه تئاتری ایران تزریق می‌شود که عموماً صرف برگزاری همان جشنواره‌ها می‌شود و به‌هیچ‌عنوان به اجراهای عمومی تخصیص نمی‌یابد. «شهرستانی‌ها» را می‌توانید در جشنواره تئاتر فجر ببینید. آنان از خان‌های بسیاری عبور کرده‌اند تا به خان آخر رسیده‌اند. اما سهمشان از بزرگ‌ترین جشن تئاتر ایران تنها به مقدار همان شبی است که اجرا دارند و تنها تعداد اندکی از نمایندگانشان می‌توانند تا پایان حضور داشته باشند. تلاش عده زیادی از همین «شهرستانی‌ها» برای اجرای عمومی تئاترهایشان در پایتخت با شکست مواجه می‌شود و حتی در صورت موافقت و کسب مجوز، در صف‌های طویل نوبت‌های یک تا دوسال می‌ماند و بدیهی است که عطای اجرا در چنین شرایطی را به لقایش می‌بخشند. چراکه هیچ سرپرست‌گروهی توان آن را ندارد که نفراتش را دوسال در حالت تعلیق و انتظار نگاه دارد.

عکس: سال قشعشای

و همین جریان که باعث فخر بسیاری از ماست به بودجه و هزینه خوب نیاز دارد. مدیرعامل انجمن سینمای جوانان ایران مگر چقدر سرمایه دارد تا بتواند نیروی فیلم‌ساز جوان‌ترین کشور دنیا را حمایت کند؟ با بودجه‌ای که به این مرکز اختصاص داده می‌شود به‌زحمت می‌توان آن را میان چند فیلم‌ساز تقسیم کرد و باید فکری اساسی برای این موضوع کرد. امیدوارم که این امور در سال پیش رو تسهیل شود یا دست‌کم با توافقی که میان تلویزیون و انجمن سینمای جوانان امضا شده است دست به تولیداتی در تلویزیون زد و حاصل آن به‌نفع انجمن و تلویزیون باشد. مثلاً می‌توان به‌جای سریال‌های دنباله‌دار تلویزیونی، سریال‌های ایزودیک ساخت و تا ۲۶ فیلم‌ساز، سریالی ۲۶ قسمتی با موضوعی واحد ساخت و این یکی از راه‌هایی است که به حیات فیلم کوتاه کمک می‌کند.

دفاتر انجمن سینمای جوانان در استان‌ها تصمیم‌گیری به‌صورت مستقل انجام می‌شود و تلاش ما نشان‌دادن توانایی انجمن سینمای جوانان در دیگر شهرهاست. ❧ غیر از مواردی که به آنها اشاره کردید، در سال جدید برنامه دیگری برای همکاری بهتر با تلویزیون از سوی انجمن سینمای جوانان تعریف شده است؟

با صحبت‌هایی که بین انجمن سینمای جوانان و شبکه مستند انجام شده است، تلویزیون حامی اصلی جشنواره‌ها و اتفاقات فیلم کوتاه و مستند خواهد بود. تصور می‌کنم برخلاف گذشته اتفاقات بهتری در زمینه فیلم کوتاه و مستند را در تلویزیون شاهد خواهیم بود و تلویزیون آرام‌آرام به این سمت خواهد رفت که از توان و پتانسیل موجود سینمای مستند و کوتاه استفاده کند و این برای ما یک فرصت محسوب می‌شود. شبکه مستند یکی از پرمخاطب‌ترین شبکه‌های سیماست و به دلیل تنوعی که این شبکه در تولید و پخش مجموعه‌ها لحاظ می‌کند، اقشار مختلفی با سلاقی متفاوت مخاطبان این شبکه هستند. در سال ۹۵ هم این همکاری ادامه‌دار خواهد شد. قدم بعدی همکاری بین ما و تلویزیون در برگزاری جشنواره فیلم کوتاه تهران خواهد بود. شبکه مستند و صداسیما حامیان اصلی این جشنواره خواهند بود. برعکس سایر شبکه‌های تلویزیونی که عموماً در مقاطع کوتاه و موارد خاص و در آینده انجمن همکاری داشته‌اند، شبکه مستند همکاری مستمری را شکل داده که درواقع به‌نفع هر دو مجموعه تمام شده است. همچنین برای نمایش مجموعه مستندهایی که پیش از این در انجمن تولید شده است، صحبت‌هایی انجام شد که به‌زودی شاهد عملی‌شدن آنها نیز خواهیم بود. صحبت‌هایی با تلویزیون برای حمایت از المپیاد دانش‌آموزی مطرح شده است؛ طرحی که مدتی است در انجمن سینمای جوانان اتفاق افتاده و هدف از این طرح تربیت نسلی است که استعدادی در فیلم‌سازی دارند و از امروز می‌توان آموزش‌هایی را به آنها به جهت واردشدن به سینمای حرفه‌ای کشور داد. طی همکاری با شبکه مستند می‌توان در ادامه این طرح برای شناسایی این استعدادها همکاری خوبی داشت. در این زمینه تا به امروز همکاری بسیار خوبی با آموزش‌وپرورش داشتیم و امیدوارم که شبکه مستند هم بتواند در این مسیر کنار ما باشد و اتفاقات خوبی رخ دهد.

نیست. مدتی قبل، جشنواره‌ای تحت عنوان هنر ضدخشونت و افراطی‌گری برگزار کردیم که هدفی مشابه داشت و آن شناسایی جوانان بااستعداد کشور در زمینه‌های مختلف هنری بود. هرکدام از ما احساس می‌کنیم که باید به کمک جریان جدید فرهنگی خودمان بیلیم ولی متأسفانه بسیاری از ایده‌هایی از این دست به دلیل نبود بسترهای لازم که مهم‌ترین آنها کمبود بودجه است با مشکل در ادامه مسیر مواجه می‌شوند. حیات انجمن سینمای جوانان ایران در دست دولت است. مشخص نیست چه زمانی قرار است تکلیف مشخص شود که در کنار بخشی از سینما که با رانت پیش می‌رود، بخشی از بودجه فرهنگی کشور به جریان بزرگ و خلاق سینما داده شود؟ به گفته آقای ایوبی، تافاخر به دیگر کشورها به‌لحاظ کیفی؛ سینمای جوانان ایران و تولید فیلم‌های مستند و کوتاه توسط فیلم‌سازانی است که با حداقل‌ها کار می‌کنند

فرید فرخنده‌کیش، مدیرعامل انجمن سینمای جوانان

اصلی‌ترین هدفمان، مرکززدایی است

حوزه تولید و نمایش فیلم کوتاه را در کشورمان پر کرده است. چراکه در تمام دنیا شبکه‌های تلویزیونی به‌نوعی مهم‌ترین و بزرگ‌ترین حامیان فیلم‌ها و فیلم‌سازان عرصه فیلم کوتاه هستند. همچنین در بازارهای فیلمی که در کنار جشنواره‌های فیلم کوتاه برگزار می‌شوند، تلویزیون‌ها عمده خریداران این تولیدات هستند. تقریباً از دوماه پیش زمینه فعالیت استان‌ها درمورد ساخت این مستندها مشخص شد. البته حمایت از جشنواره فیلم کوتاه و جشنواره سینما حقیقت نیز دیگر مواردی است که درباره آنها صحبت‌هایی شکل گرفت. در سال پیش‌رو نیز باکسی در شبکه مستند، در اختیار انجمن سینمای جوانان گذاشته شده است که شامل برنامه‌ای تولیدی است که ۱۳ قسمت از این برنامه تا پایان سال آماده خواهد شد.

❧ چه موضوعاتی در این برنامه مطرح می‌شود؟

در این برنامه ضمن معرفی محدوده جغرافیایی هر استان و هر دفتر از انجمن سینمای جوانان، به گذشته تاریخی دفتر انجمن سینمای جوانان اشاره و

گفت‌وگو با مهدی نادری

کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس

موضوع بودجه بحرانی است

بهناز شیربانی؛ مهدی نادری، کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس که همواره ارتباط نزدیکی با انجمن سینمای جوان داشته است و در چندین دوره از اعضای شورای سیاست‌گذاری و داوری جشنواره‌ای انجمن سینمای جوانان ایران بوده است، معتقد است که همکاری نزدیک و مستمر تلویزیون و انجمن سینمای جوانان ایران، اتفاق خوبی برای دیده‌شدن استعدادها و کمک‌گرفتن از نیروی آنها برای تولیدات با کیفیت خواهد بود. در ادامه، گفت‌وگوی ما با مهدی نادری به بهانه فعالیت‌های اخیر انجمن سینمای جوانان ایران را می‌خوانید.

❧ انجمن سینمای جوانان ایران به‌تازگی تفاهم‌نامه‌ای با شبکه مستند امضا کرده است که طبق این تفاهم‌نامه همکاری‌های نزدیک‌تر و بیشتری را بین این دو مرکز شاهد خواهیم بود. البته در بسیاری از کشورها ارتباط مؤثر سینمای کوتاه و مستند بسیار فراگیر است و هر یک به دیگری کمک می‌کنند. اما در ایران این موضوع، خیلی در نظر گرفته نشده است. نظر شما درباره این تعامل چیست؟

البته مقایسه ایران با دیگر کشورها اشتباه است اما به‌ناچار جمله را باید این‌طور آغاز کرد که همه مطلع هستند که در همه‌جای دنیا، تلویزیون آرمانی‌ترین محل برای عرضه فیلم مستند و کوتاه است و تصمیم اخیر انجمن سینمای جوانان ایران و همکاری مشترک با تلویزیون از این بابت خوشحال‌کننده است که بار دیگر مراکز تولید فیلم کوتاه و مستند با یکدیگر ارتباط نزدیک‌تری خواهند داشت و شاهد احیای فرهنگ و شناخت مردمی از فیلم کوتاه و مستند خواهیم بود. کمالاتکه در اواخر دهه ۷۰ و اوایل دهه ۸۰ تلویزیون به عرضه فیلم‌های کوتاه و مستند در قالب ویژه‌برنامه‌ای پرداخت و تلویزیون از پخش آثار مستند خارجی و داخلی حمایت می‌کرد. به‌هررو تلویزیون رسانه فراگیری است و حمایت این رسانه از جریان فیلم کوتاه و مستند تأثیرات بسیار خوبی خواهد داشت. هرچند که در اینجا ذکر نکته‌ای لازم است و آن این است که در حال‌حاضر با رویکرد و موجی که ماهواره‌ها ایجاد کرده‌اند و بخشی از مخاطب داخلی جذب شبکه‌های ماهواره‌ای شده است، عرصه رقابتی نیز ایجاد شده و به نظر من پخش آثار مستند و کوتاه از آن دست رقابت‌های کیفی است و موضوع این است که آیا مردم ایران مسائل و آسیب‌شناسی مسائلشان را در تلویزیون خواهند دید؟ اتفاق دیگری است که رسانه ملی باید به آن توجه کند و اینکه تا چه حد تلویزیون ارتباط نزدیکی با مردم خواهد داشت؟ تلویزیون ما در حال‌حاضر در شرایط رقابت سختی است و با وجود نیروهای جوان و خوش‌فکری که بخشی را می‌توان فیلم‌سازان کوتاه و مستند دانست می‌تواند رقابت کیفی با شبکه‌های ماهواره‌ای ایجاد کند و تلویزیون محل حضور فیلم‌سازان نخبه و نمایش آثار جدید و متنوع باشد.

❧ با توجه به اینکه شما از گذشته تاکنون شاهد فعالیت‌های انجمن سینمای جوانان ایران بوده‌اید، فعالیت‌های اخیر انجمن را چطور ارزیابی می‌کنید؟

نیروهای داخلی انجمن سینمای جوانان ایران تغییر نداشته است و مثل گذشته جوانان نخبه و فیلم‌سازان خوش‌فکر برای تولید بهترین‌ها تلاش می‌کنند. اما مهم‌ترین و بحرانی‌ترین اتفاق انجمن سینمای جوان از نظر من که همواره حامی انجمن سینمای جوانان ایران بوده‌ام این است که متأسفانه کمترین بودجه به نخبه‌گراترین مرکز فیلم‌سازی کشور تعلق می‌گیرد. مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی با مدیریت خوب و تولید آثار باکیفیت قدم‌های بسیار خوبی را در جهت تولید مستند برداشته است و جشنواره سی‌وچهارم فیلم فجر هم نشان داد و با استاد به گفته کارشناسان سینما امسال بخش مستند پربارتر از بخش داستانی ظاهر شد، با وجود این، در مرکزی مثل انجمن سینمای جوانان ایران موضوع بودجه بحرانی است و با وجود ۵۹ مرکز استانی که همگی آنها در تلاش برای جذب نیروی جوان و مستعد فیلم‌سازی هستند، بودجه حداقلی این مرکز پاسخ‌گوی اهداف آنها

شرق؛ انعقاد تفاهم‌نامه‌ای بین شبکه مستند سیما و انجمن سینمای جوانان، خبر خوشایندی است که حاکی از ارتباط بهتر و مؤثرتر این دو مرکز است؛ انجمن سینمای جوانان ایران که همواره اصلی‌ترین هدفش تربیت نسل جوان فیلم‌ساز است و همین رویکرد باعث شده است تا هرساله بر شمار فیلم‌سازان مستعدی که از طریق انجمن سینمای جوانان راهی سینمای حرفه‌ای کشور می‌شوند، افزوده شود. از سویی دیگر رسانه ملی با طیف عظیمی از مخاطبان سروکار دارد و صحبت درمورد جایگاه فیلم مستند و کوتاه و نمایش آثار برتر از شبکه مستند می‌تواند نگاه‌های بیشتری را متوجه این بخش از فرهنگ کشورمان کند که طبعاً به مرور تأثیراتش را بیشتر خواهیم دید. با فرید فرخنده‌کیش به بهانه همکاری بیشتر با شبکه مستند به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

❧ ایده همکاری بیشتر با شبکه مستند چطور شکل گرفت؟

مدت‌ها به همکاری نزدیک با شبکه مستند فکر شد و امسال به صورت عملی صورت گرفت. این اتفاق بیش از هرچیز به دلیل نگاه و رویکرد مدیریت کلان فرهنگی کشور و البته مدیریت جدید صداسیما و شبکه مستند تقویت شد. شبکه مستند سیما مدتی است فعالیت خوبی در زمینه پخش فیلم‌های کوتاه و مستند دارد و مخاطبان بسیاری را جذب کرده است و بستر مناسبی است که از این طریق بتوان فعالیت‌های بیشتری در این شبکه انجام داد. طبق صحبت‌هایی که با مدیرمعتقد و بنایسته این شبکه انجام دادیم در مورد موضوعات مختلفی از جمله برگزاری جشنواره فیلم کوتاه تهران و مسائلی از این دست صحبت کردیم و گام بعد ساخت مستندهایی با موضوع ایرانگردی و گردشگری و فرهنگ بومی مناطق سراسر کشور توسط فیلم‌سازان بومی استان‌های مختلف و پخش آن از شبکه مستند است که از این طریق ۵۹ دفتر انجمن سینمای جوانان در شهرستان‌های مختلف درگیر این پروژه می‌شوند و طی آن جوان‌های شاخص هر استان نسبت به ثبت وقایع و رویدادها، آیین‌ها، سنن و فضای طبیعی و گردشگری شهرها و استان‌ها فیلم مستند کوتاه بسازند. حمایتی که شبکه مستند از این تولیدات به عمل آورد، درواقع جای خالی حضور تلویزیون در